

Σταθ Γ217
[Σαθ Κρ. Θεατρ.]

Χρυσή ο;

«και' λό Χρυσή δέν εἶδενα πορρά
να' μεταλλάξω για' λοῦλο πάλι. Χρυσή.
εἶδενο μου γαλήνη να' λόν' υπ' αἴξω»

[46. Χρυσή]

